

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712205379
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5712205379.24

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne P. B., O.. XX. XX. XXXX, V. XXX XX V.Á. - Y., V. XX, právne zastúpenej JUDr. Mário Buksa, právne služby s.r.o. so sídlom v Martine, ul. Červenej armády 353/1 proti žalovanému L. B., O.. XX. XX. XXXX, V. XXX XX V. - Y., V. XX právne zastúpeného JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou so sídlom v Martine, Štúrovo námestie 10520/133 v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

r o z h o d o l :

I. Z vecí patriacich do bezpodielového vlastníctva žalobkyne a žalovaného sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikazujú:

a/ nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. V., a to rodinný dom číslo súpisné XX postavený na KN-C parcele č. XXX o výmere 411 m²-zastavané plochy a nádvoría, garáž a dreváreň bez súpisného čísla postavené na KN-C parcele č. XXX o výmere 411 m²-zastavané plochy a nádvoría v k. ú. V. a pozemok KN-C parcela č. XXX o výmere 411 m²-zastavané plochy a nádvoría, spolu vo všeobecnej hodnote 71 850 €,

b/ hnuťelné veci:

- kuchynský robot zn. Philips Cucina v zostatkovej hodnote 150 €,
- televízny prijímač zn. Sony v zostatkovej hodnote 300 €,
- domáce kino v zostatkovej hodnote 80 €,
- navigácia do motorového vozidla v zostatkovej hodnote 30 €,
- vešiaková stena v predsieni rodinné domu v zostatkovej hodnote 50 €,
- obývací stena v zostatkovej hodnote 200 €,
- lustre v rodinnom dome v zostatkovej hodnote 100 €,
- kuchynský riad v zostatkovej hodnote 130 €,
- sedacia súprava v zostatkovej hodnote 400 €,
- konferenčný stolík v zostatkovej hodnote 50 €,
- vstavaná skriňa v spálni v zostatkovej hodnote 100 €,
- manželská posteľ v zostatkovej hodnote 360 €,
- kufríková vŕtacia sada s príslušenstvom v zostatkovej hodnote 220 €,
- ringo píla zn. Husqarna v zostatkovej hodnote 350 €,
- benzínová kosačka v zostatkovej hodnote 250 €,
- krovínorez v zostatkovej hodnote 160 €,
- káľáčka na drevo v zostatkovej hodnote 50 €,
- hadica so stojanom na vodu v zostatkovej hodnote 50 €,
- rebrík v zostatkovej hodnote 70 €,
- motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat evidenčné číslo U. XXX-N. v zostatkovej hodnote 2 000 € a
- štvorkolka zn. Bashan 250 CC, evidenčné číslo U. XXX-R. v zostatkovej hodnote 1300 €.

II. Do výlučného vlastníctva žalobkyne sa prikazujú hnuťelné veci:

- ručný mixér zn. Philips Cucina v zostatkovej hodnote 30 €,
- vysávača zn. Zelmer v zostatkovej hodnote 70 €,
- chladnička s mrazničkou zn. Eurotech v zostatkovej hodnote 220 €,
- umývačka riadu Whirlpool v zostatkovej hodnote 225 €,
- mikrovlnná rúra zn. LG v zostatkovej hodnote 45 €,

- sendvičovač v zostatkovej hodnote 20 €,
- fritéza zn. Philips Cucina v zostatkovej hodnote 50 €,
- rýchlovarná kanvica zn. Philips Cucina v zostatkovej hodnote 30 €,
- externý disk do PC v zostatkovej hodnote 70 €,
- jedálenský stôl s dvoma stoličkami spolu v zostatkovej hodnote 180 € a
- rohová vitrína v zostatkovej hodnote 30 €.

III. Žalovanému sa prikazuje pohľadávka voči Z., R..F. V. zo zostatku na osobnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý ku dňu zániku manželstva predstavoval sumu 55,49 €.

IV. Vo vzťahu medzi stranami je žalobca zodpovedný za zaplatenie hypotekárneho úveru voči Z., R..F. V. Č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý ku dňu zániku manželstva predstavoval sumu 55 825,81 € a ku dňu rozhodnutia súdu predstavoval sumu 46 061,17 €.

V. Na vyrovnanie podielu žalobkyne je žalovaný žalobkyňi povinný zaplatiť sumu 541,06 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žalobkyňa a žalovaný proti sebe nemajú právo na náhradu trov konania.

VII. Žalobkyňa aj žalovaný sú povinní nahradiť štátu - Slovenskej republike na účet Okresného súdu Martin trovy konania, ktoré štát za nich platil a to každá strana v rozsahu 50 % trov štátu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12. 04. 2012 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku manželstva rozvodom, vzhľadom na skutočnosť, že sa so žalovaným na vyporiadanie BSM nedohodla.

2. V žalobe žalobkyňa uviedla, že predmetom vyporiadania by mali byť nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. V., hnutelné veci, ktoré vymenovala v žalobe a zostatok hypotekárneho úveru z Tatra banky č. XXXXXXXXXXX.

3. Žalovaný reagoval na žalobu podaním jeho právnej zástupkyne zo dňa 11. 07. 2012, ktorým okrem iného žiadal, aby súd stanovil hodnotu záväzku vyplývajúceho z notárskej zápisnice N 154/2004 zo dňa 24. 03. 2004 na strane 2 zápisnice podľa bodu V zápisnice. Obe strany žiadali, aby cenu sporných nehnuteľností určil znalec a postupne v priebehu konania sa pri svojich výsluchoch vyjadrovali k hodnote a existencii hnutelných vecí, ktoré by mali tvoriť predmet BSM a k ich zostatkovej hodnote.

4. Súd vo veci vypočul strany, prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, oboznámil sa so znaleckým posudkom znalca z odboru stavebníctva Ing. Igora Kovačku a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

5. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli manželstvo dňa 31. 03. 2001 v Martine a toto bolo rozvedené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/2/2012 zo dňa 20. 02. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 03. 2012. Za trvania manželstva strany nadobudli nehnuteľnosti uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré po rozvode manželstva obýva, pokiaľ ide o rodinný dom, žalovaný, ktorý žiadal prikázať predmetný rodinný dom, pozemok a ďalšie drobné stavby na pozemku, a príslušenstvo pozemku a rodinného domu do svojho výlučného vlastníctva. Žalobkyňa s tým súhlasila.

6. Všeobecná hodnota týchto nehnuteľností bola potom stanovená znaleckým posudkom č. 103/2012, ktorý vypracoval Ing. Igor Kovačka, znalec z odboru stavebníctva, ktorý všeobecnú hodnotu stavieb a pozemkov stanovil na 86 700 €. Po námietkach procesných strán však znalec vypracoval dodatok k znaleckému posudku kde korigoval svoj záver a konštatoval, že rodinný dom, garáž a dreváreň bez súpisného čísla, oplotenie pozemku a drobné stavby na pozemku, ako aj samotný pozemok, majú všeobecnú hodnotu 71 600 €. S takto určenou všeobecnou hodnotou strany súhlasili, nemali voči nej námietky, rovnako ako k tomu, aby si predmetné nehnuteľnosti ponechal žalovaný.

7. Súd však zvýšil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti určenú znalcom, a to o hodnotu elektrického ovládania, ktoré bolo vecou kúpenou za trvania manželstva a bolo pevne zabudované do oplatenia rodinného domu, čím hodnota predmetných nehnuteľností vzrástla na sumu 71 850 €.

8. Súd ďalej výpoveďami strán zistil, že predmetom vyporiadania by mali byť len hnutelné veci uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku v zostatkových hodnotách, ktoré strany ustálili zhodnou výpoveďou, navyše navrhli, aby hnutelné veci boli rozdelené tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku s tým, že takto ich strany po zániku manželstva aj vo svojich domácnostiach užívajú.

9. Z pôvodne žalobkyňou označených hnutelných vecí, ktoré mali tvoriť BSM ku dňu zániku manželstva, strany pri svojich výpovediach, najmä na pojednávaní dňa 11. 02. 2016, navrhli vypustiť viac vecí, ktoré ku dňu zániku manželstva neexistovali alebo mali nulovú zostatkovú hodnotu a boli likvidované niektorým z manželov po zániku manželstva, ako boli notebook zn. Acer, televízny prijímač LG, sušičku zn. Bosch, kameru, DVD prehrávač zn. Encor Evolv, mobilný telefón zn. Samsung, ďalej samostatne neriešiť otázku vyporiadania elektrického bojlera, ktorý bol ohodnotený ako príslušenstvo rodinného domu, kuchynskú linku, digestor a elektrický sporák, ktoré boli rovnako predmetom oceňovania znalca v rámci príslušenstva a výbavy rodinného domu. Z masy BSM navrhli vypustiť vŕtačku a brúsku, nakoľko nebolo preukázané, že tieto veci existovali ku dňu zániku manželstva a tiež zdroj trafo, nakoľko bol príslušenstvom kotla ústredného vykurovania, teda nie samostatne existujúcou vecou. Obe strany sa tiež zhodli, že pôvodne navrhovaný bicykel zn. Kenzel nepatrí do BSM. Pokiaľ šlo o žalobkyňu konštatovaný príves, ako vec patriacu do BSM, obaja účastníci sa zhodli na tom, že vzhľadom na to, že ide o dar, patrí do výlučného vlastníctva žalovaného.

10. Žalovaný žiadal v rámci vyrovnávacieho podielu zohľadniť investície do rodinného domu, ktoré vykonal zo svojich výlučných prostriedkov získaných darom od U. V.. Výšku tohto daru v podobe nákupu stavebného materiálu, ktorý bol potom darovaný žalovanému a použitý pri výstavbe rodinného domu účastníkov, a ďalších stavieb na pozemku strán, potom strany ustálili svojou súhlasnou výpoveďou na 7 000 €.

11. Súd z podnetu žalobkyne zistil, že žalovaný po zániku manželstva prevzal finančné prostriedky v sume 657,30 €, ktoré tvorili preplatok, ktorý vznikol bývalým manželom z ich zálohových platieb za dodávku a distribúciu elektriny vo fakturačnom období od 19.07.2011 do 22.03.2012. Je teda zrejmé, že šlo o spoločnú pohľadávku manželov voči Stredoslovenskej energetike a, s. vo výške 657,30 €, ktorá potom, čo bola vyplatená žalovanému bola žalovaným aj použitá v celom rozsahu, bola žalovaným aj spotrebovaná v celom rozsahu a preto túto sumu súd musel zohľadniť pri výpočte vyrovnávacích podielov oboch manželov.

12. Rovnako z podnetu žalobkyne súd zistil, že žalovaný uzavrel dňa 16.10.2001, teda za trvania manželstva, poisťnú zmluvu č. 000119823 v Allianz - Slovenskej poisťovni a. s. so sídlom v Bratislave, v ktorej boli poistení všetci traja rodinní príslušníci, teda obe strany a ich syn L. B. O.. XX.X.XXXX. Táto poisťná zmluva bola zrušená k 17.02.2013 z podnetu žalovaného a žalovanému bola odkupná hodnota vo výške 1 484,91 € vyplatená dňa 20.02.2013, teda už po zániku manželstva. Výška odkupnej hodnoty k 22.03.2012 bola však 1 366,73 €, z čoho vyplýva, že na zvýšení odkupnej hodnoty sa po zániku manželstva platením poisťného podieľal žalovaný a preto súd pri výpočte vyrovnávacieho podielu zohľadnil výšku odkupnej hodnoty v sume 1 366,73 € ku dňu 22.03.2012, ktorú si ponechal pre vlastnú spotrebu žalovaný.

13. Z potvrdenia Z. V. R.. F.. F. F. X. V. súd potom zistil, že ku dňu zániku manželstva mali účastníci konania záväzky, ktoré vznikli z dvoch bezúčelových spotrebiteľských úverov, ktoré zobral žalovaný ako výlučný dlžník vo vzťahu k banke a to úveru č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 09.10.2009 a potom z úveru č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2011. Aj keď žalobkyňa namietala, že tieto úvery boli zobraté bez jej vedomia, z výpovede žalovaného vyplynulo, že úverové prostriedky boli použité jednak na zaplatenie iného predchádzajúceho spoločného úveru manželov a aj na chod domácnosti a nákup potrebných vecí, preto súd na skutočnosť, že oba úvery po zániku manželstva zaplatil žalovaný prihliadal pri určovaní výšky vyrovnávacieho podielu. Pokiaľ ide o úver, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy zo dňa 09.10.2009 tak z tohto úveru ku dňu 22.03.2012 bola v prospech banky zaplatená suma 3 173,94 € a existoval dlh vo výške 4 430,64 €, ktorý nesporne zaplatil žalovaný do 08.10.2015 z výlučných prostriedkov.

14. Pokiaľ ide o úver, ktorý bol zobrať na základe úverovej zmluvy zo dňa 16.09.2011 do 22.03.2012 z prostriedkov BSN bola na dlh voči banke zaplatená suma 849,88 €, ku dňu zániku manželstva existoval ešte dlh vo výške 4 020,95 € a ten do 10.09.2014 zaplatil z výlučných prostriedkov žalovaný. Nebolo preukázané, žeby žalovaný bol použil prostriedky získané týmito úvermi výlučne pre svoju potrebu a nie pre potrebu rodiny. Ďalej bolo zistené, že ku dňu zániku manželstva mali manželia spoločný dlh, ktorý im vznikol zo zmluvy o hypotekárnom úvere, ktorú uzavreli s Tatra bankou a. s. so sídlom v Bratislave dňa 26.09.2008 č. XXXXXXXXXXXX. Pokiaľ ide o dlh z tohto hypotekárneho úveru, kde účastníkmi úverovej zmluvy boli obaja manželia, čiže je zrejmé, že ide o spoločný dlh manželov, tak z potvrdenia Tatra banky a. s. súd zistil, že ku dňu zániku manželstva titulom istiny a úrokov, manželia dlhovali banke 55 825,81 €. K 10.06.2016 za obdobie od zániku manželstva žalovaný zaplatil z výlučných prostriedkov, čo bolo zistené súhlasnou výpoveďou oboch účastníkov, sumu 9 764,64 € a ku dňu 10.07.2016 zostáva na úvere zaplatiť ešte sumu 46 061,17 €.

15. Vykonaným dokazovaním potom súd zistil, že účastníci konania mali uložené finančné prostriedky patriace do BSM aj na osobnom účte, majiteľom ktorého bol podľa výpisu Tatra banky a.s. Bratislava žalovaný č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, k tomuto účtu mali dispozičné právo obaja účastníci konania. Ako súd zistil zostatok na tomto účte ku dňu 22. 03. 2012, kedy zaniklo manželstvo účastníkov predstavoval sumu 55,49 €. K tejto sume súd dospel pripočítaním položiek, ktoré boli z účtu odpisované od 23. 03. 2012 k zostatku, ktorý bol na účte zdokumentovaný k 31. 03. 2012.

16. Pri vyporiadaní účastníkov súd vychádzal z ust. § 150 Obč. zák..

17. Podľa § 150 Obč. zák. pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

18. V tomto prípade súd nezistil, že by existovali nejaké skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, aby súd narušil v zákone zakotvenú paritu vyporiadania obidvoch manželov z majetku patriaceho do BSM v citovanom ustanovení § 150. Skutočnosť, že po zániku manželstva bol žalovaný obvinený pre skutok z júna 2013, ktorého sa dopustil voči synovi a trestné stíhanie voči nemu bolo uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/56/2014 podmienčne zastavené, súd nepovažoval za relevantnú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť paritu podielov strán.

19. Súd vykonaným dokazovaním tiež zistil, že za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov obdržal žalovaný dňa 27. 05. 2014 na účet vo VÚB banke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX sumu 500 000 Sk, ktorú vrátili rodičia ako dar, keď ju predtým jeho rodičia obdržali ako kúpnu cenu za rodinný dom a pozemok zapísané na LV č. XXX v k. ú. V. (rodinný dom súpisné číslo XX a KN-C parcelu č. XXX o výmere 411 m²). O tom, že manželia nadobudli kúpou nehnuteľnosti uvedené vo výrokovvej časti rozsudku za kúpnu cenu 550 000 Sk svedčí kúpna zmluva uzavretá formou notárskej zápisnice N 154/2004, NZ 25695/2004 zo dňa 24. 03. 2004 (č. l. 100 spisu). V tejto notárskej zápisnici, a to v článku V bol dohodnutý záväzok bývalých manželov, účastníkov konania, umožniť rodičom a súčasne svokrovcom L. B. R. U. W., E.. M. doživotne bývať a užívať rodinný dom, ktorý je predmetom prevodu podľa tejto zmluvy domom zastavaný pozemok a to v celosti a v plnom rozsahu tak, ako tieto nehnuteľnosti užívali doteraz.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že záväzok kupujúcich, bývalých manželov, bol vo vzťahu k rodičom žalovaného spoločný, a krátko po uzavretí tejto kúpnej zmluvy s odstupom necelých dvoch mesiacov rodičia žalovaného vrátili časť kúpnej ceny v sume 500 000 Sk, bolo nutné riešiť otázku, či šlo o výlučný dar rodičov žalovanému, a teda prostriedky získané darom od rodičov alebo šlo o dar pre oboch manželov. V takom prípade by tieto prostriedky tvorili podielové spoluvlastníctvom manželov a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že boli investované do prerábky nehnuteľnosti.

21. V tejto súvislosti ustálil právny režim vrátených finančných prostriedkov vo výške 500 000 Sk na základe výpovede svedkyne W. B., E.. M., matky žalovaného (č. l. 120 -121 spisu), ktorej výsluch bol uskutočnený v čase keď už otec žalovaného nežil. Z výpovede matky žalovaného vyplynulo, že rodičia

pôvodne mienili previesť vlastnícke práva výlučne na syna, ale z iniciatívy žalovaného došlo k tomu, že bola uzavretá kúpna zmluva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorou nadobúdali tieto nehnuteľnosti obaja manželia. Potom, čo došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a manželia mali vyplatiť kúpnu cenu za nehnuteľnosť, tak otec žalovaného zriadil účet vo VÚB banke na svoje meno, kde boli vložené finančné prostriedky tvoriace kúpnu cenu s tým, že ani otec žalovaného ani svedkyňa W. B. s účtom nenakladali, pretože ho nepotrebovali a s účtom disponoval, podľa jej výpovede žalovaný a žalobkyňa. Rodičia žalovaného, podľa výpovede matky žalovaného, z tohto účtu nečerpali. V čase keď matka žalovaného vypovedala, už približne 4 roky žila na podnájme pre nehody so žalobkyňou, teda nere realizovala právo, ktoré jej vyplývalo z kúpnej zmluvy. Finančné prostriedky, ktoré mali byť rodičom žalovaného vyplatené titulom kúpnej ceny a oni ich vlastne poskytli na spomínaný účet vo VÚB banke, boli použité na prerábku rodinného domu. Za takýchto okolností s prihliadnutím na skutočnosť, že obe strany prevzali na seba záväzok umožniť bývanie v spoločnom dome rodičov žalovaného ale súčasne rodičia žalovaného obom manželom na účet, ku ktorému mali dispozičné právo, finančné prostriedky vrátili, zrejme spokojní so situáciou, že budú mať v rodinnom dome zabezpečené doživotné bývanie, považoval súd sumu 500 000 Sk, získanú vrátením kúpnej ceny rodičmi žalovaného, za dar obom manželom a to tak, že obaja z nich sa stali výlučnými vlastníkami poskytnutých finančných prostriedkov, každý v rozsahu 250 000 Sk.

22. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že účastníci nadobudli počas trvania manželstva aktíva v celkovej výške 81 299,52 € a tie sú tvorené zostatkovou hodnotou hnutelných vecí v celkovej výške 7 370 €, hodnotou nehnuteľností v sume 71 850 €, zostatkom na osobnom účte v Z. Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý ku dňu zániku manželstva predstavoval sumu 55,49 €, ďalej pohľadávkou voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. Bratislava z poisťovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX na odkupnú hodnotu poistenia vyššie uvedeného, ktorá ku dňu zániku manželstva predstavovala sumu 1 366,73 € a preplatom za zálohové platby na elektrickú energiu za fakturačné obdobie od 19. 7. 2011 do 22. 3. 2012 v sume 657,30 €, ktorý bol vyúčtovaný faktúrou č. 6075283048.

23. Ku dňu zániku manželstva mali naopak pasíva, ktoré boli tvorené záväzkami z hypotekárneho úveru v Z., R..F. F. F. X. V. Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktoré ku dňu zániku manželstva predstavovali sumu 55 825,81 €, ďalej z bezúčelového spotrebiteľského úveru v Z. Č.. XX-XXXXXXXXXX vo výške 4 430,64 € a z bezúčelového spotrebiteľského úveru v Z., R..F. V., Č.. XX-XXXXXXXXXX, ktorý záväzok ku dňu zániku manželstva predstavoval sumu 4 020,95 €. Z toho vyplýva, že podiel každého z manželov na aktívach predstavuje sumu 40 649,76 € a na pasívach, ktoré sú v celkovej výške 64 277,40 € ku dňu zániku manželstva, predstavoval podiel 32 138,70 €.

24. Žalovanému boli prikázané aktíva - nehnuteľnosti v hodnote 71 850 €, hnutelné veci v hodnote 6 400 €, ponechal si odkupnú hodnotu poistenia v sume 1 366,73 €, ako aj vyplatený preplatom za elektrickú energiu v sume 657,30 € a prikázaný mu bol zostatok na osobnom účte v Z. v sume 55,49 €. Z toho vyplýva, že žalobca nadobudol, resp. si po zániku manželstva ponechal aktíva v celkovej výške 80 329,52 €. Po odpočítaní jeho podielu na aktívach v sume 40 649,76 € by mal žalobkyňi, ktorej boli prikázané len aktíva v sume 970 € v podobe hnutelných vecí, zaplatiť sumu 39 679,76 €. Žalovaný však po zániku manželstva vyplatil dlhy dvoch bezúčelových úverov v Z. v sume 4 430,64 € a 4 020,95 € zo svojich výlučných prostriedkov, čo znamená, že prevzal za ne zodpovednosť vo vzťahu k tejto banke a prevzal zodpovednosť za dlh z vyššie uvedeného hypotekárneho úveru voči Z., R..F. V., ktorý ku dňu zániku manželstva predstavoval sumu 55 825,81 €. Z toho vyplýva, že žalovaný prevzal celé pasíva v rozsahu 64 277,40 €, pričom na týchto pasívach by sa mala žalobkyňa podieľať sumou 32 138,70 €. Keďže titulom aktív by mal žalovaný zaplatiť žalobkyňi vyrovnávací podiel v sume 39 679,76 €, avšak tento by mal klesnúť o podiel žalobkyne na pasívach v sume 32 138,70 €, je zrejmé, že vyrovnávací podiel žalovaného vo vzťahu k žalobkyňi, ktorý predstavuje rozdiel týchto súm, je 7 541,06 €.

25. V súlade s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka však ale každý z účastníkov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, čiže ak žalobkyňa z daru obdržaného od rodičov žalovaného prispela na rekonštrukciu rodinného domu sumou 250 000,-Sk, čo v prepočte predstavuje 8 298,50 €, mala by sa jej táto suma dostať, čo by malo navýšiť jej podiel. O rovnakú sumu by sa mal ale navýšiť aj podiel žalovaného, pretože aj ten z daru od svojich rodičov prispel na rekonštrukciu rodinného domu sumou 250 000,-Sk, čiže sumou 8 298,50 €. V tomto prípade sa vzájomné nároky účastníkov vyrovnávajú. Žalovanému by sa ale malo dostať aj to, čo vynaložil zo svojho, teda z daru od svedka U. V., ktorý mu daroval stavebný materiál použitý na rekonštrukciu nehnuteľností uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku. Preto ak by mal žalovaný zaplatiť žalobkyňi vyrovnávací

podiel 7 541,06 €, ale súčasne by sa mu mala dostať hodnota vecí získaná darom od svedka U. V. v hodnote 7 000 €, je zrejme, že podiel žalobkyne klesá na sumu 541,06 €, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou 7 541,06 €, ktorú by mal zaplatiť žalovaný žalobkyni o sumu 7 000 €, ktorá by sa ale žalovanému proti žalobkyni mala dostať z toho, čo investoval z vlastného majetku do spoločného majetku účastníkov konania. Súd preto určil vyrovnávací podiel žalobkyne v sume 541,06 €.

26. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (Zákon č. 160/2015 Z.z.).

27. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto prípade nie je možné hovoriť medzi stranami o úspechu, alebo neúspechu vo veci, pretože súd pri zisťovaní rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebol viazaný len ich návrhmi, vyporiadanie ich nároku vyplývalo z ustanovenia § 150, čiže zo zákona a každej strane, teda žalobkyni aj žalovanému sa dostala polovica aktív aj pasív, ktoré za trvania manželstva nadobudli.

28. Preto súd vyslovil, že ani žalobkyňa ani žalobca proti sebe nemajú právo na náhradu trov konania.

29. V konaní však vznikli trovy Slovenskej republiky, a to v prípade keď Slovenská republika preplácala za strany náklady znaleckého dokazovania a aj náklady za informácie, ktoré poskytovali pre potreby súdu banky. Civilný sporový poriadok v ust. § 251 až § 264 nerieši otázku trov, ktoré vzniknú v konaní štátu a nie sú kryté finančnými predškandami strán na dokazovanie. Za takýchto okolností musel súd, vzhľadom na spravodlivé usporiadanie nárokov štátu vo vzťahu k stranám, rozhodovať v zmysle článku 4 C. s. p..

30. Podľa článku 4 ods. 1 C. s. p., ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej veci.

31. Podľa článku 4 ods. 2 C. s. p., ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

32. Z judikatúry súdov Slovenskej republiky ale aj z predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 30. 06. 2016 vyplýva, že v prípade sporového konania a vzniku trov štátu, mal štát vždy podľa výsledkov konania proti stranám právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u niektorého účastníka neboli predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

33. Súd vychádzajúc z ustanovenia článku 4 ods. 1 C. s. p. použil pri rozhodovaní o trovách štátu ustanovenie § 57 C. m. p. - zák. č. 161/2015 Z. z., vzhľadom na absenciu obdobného ustanovenia v Civilnom sporovom poriadku.

34. Podľa § 57 C. m. p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

35. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že o trovách štátu súd rozhoduje aj bez návrhu. Ani Civilný sporový poriadok a ani Civilný mimosporový poriadok nerieši podľa akého pravidla sa má rozhodovať o trovách štátu. Súd preto o trovách štátu rozhodoval v zmysle článku 4 ods. 2 C. s. p., teda podľa normy, ktorú by súd zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na predchádzajúcu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov. Preto je podľa presvedčenia súdu spravodlivé s prihliadnutím na prechádzajúcu rozhodovaciu prax, aby každá strana podľa výsledku konania nahradila štátu trovy, ktoré štátu v konaní, ktoré sa v prospech oboch procesných strán viedlo, vznikli. Keďže bolo konštatované, že každému zo strán sa dostalo z ich bezpodielového spoluvlastníctva rovným dielom, každý súd zvolil pravidlo, že každá strana je povinná štátu nahradiť 50 % trov, ktoré štát v konaní platil, pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd

prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 C. m. p. odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 C. m. p. odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 C. m. p. v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 C. m. p. zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.